Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 183 (1683) ♦ Вівторок, 30 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

МАЙБУТНІ ВИБОРИ ВЖЕ В ЦЕЙТНОТІ

Новий виборчий закон на мажоритарно-пропорційній основі — такий підсумок минулого парламентського тижня. Ця подія за своєю важливістю може стояти в одному ряду з ухваленням нової Конституції України. Адже в результаті пожвавлення партійного життя очікується сформування парламенту, в якому буде відповідальна більшість і сильна опозиція. Завдяки пропорційному принципу розподілу мандатів по загальнодержавному виборчому округу партіям надається можливість провести до законодавчого органу свою еліту. Вона й поділить, відповідно до кількості поданих голосів за партійні програми, 225 мандатів. Стільки ж виборюватимуть кандидати на мажоритарних округах, котрі тепер, порівняно з минулими виборами, матимуть удвічі більшу кількість виборців.

(Закінчення на 2-й стор.).

БІЛЬ БАБИНОГО ЯРУ

В Україні вчора вшановано пам'ять загиблих у Бабиному Яру.

У церемонії покладення квітів взяли участь Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Олександр Мороз, інші офіційні особи, представники посольств, громадськість міста.

На місці, де стоїть монумент, наприкінці вересня 1941 року німецькі окупанти розстріляли близько 70 тисяч осіб мирного населення, переважно євреїв. З 1941 по 1943 роки тут діяв Сирецький табір смерті. За цей час загалом було знищено понад 100 тисяч українських громадян.

Йдемо назустріч крок за кроком

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Індонезії в Україні Роні Хендравана Курніаді у зв'язку із завершенням дипломатичної місії посла в нашій державі та поверненням на батьківщину. Глава українського парламенту зазначив, що співробітництво двох країн тільки починається, хоч уже є певні результати. Але, наголосив Олександр Мороз, нас цікавлять не лише двосторонні зв'язки, а й контакти на міжнародній арені: «Ми були б вдячні, якби Індонезія підтримувала Україну в її прагненні увійти до деяких міжнародних організацій».

Який на смак граніт науки

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Коли п'ять років тому Віктор Сафіулін вирішив створити в новому мікрорайоні Києва новий навчальний заклад, то ставлення до цього питання у вчителів та учнів було різне. Бо в Національній українській гімназії, якій згодом дали назву «Троєщина», і викладання предметів, і позакласна робота не були традиційні. Граніт науки учні «гризли» із сіллю і потом.

(Закінчення на 8-й стор.).

Пріоритети — економіка й торгівля

Як ми повідомляли, 24—26 вересня у Мексиці з державним візитом перебував Президент України Леонід Кучма. За результатами візиту було підписано спільне комюніке.

«Пріоритетне місце у переговорах мали питання розвитку україно-мексиканського торговельно-економічного співробітництва, — зазначено в документі. — Зокрема, було проаналізовано напрями й перспективи подальшого розвитку двосторонньої торгівлі, шляхи налагодження виробничої та науково-технічної кооперації між підприємствами, фірмами та організаціями України й Мексики, а також можливості співробітництва у рамках регіональних та субрегіональних економічних об'єднань».

Під час візиту, йдеться в комюніке, підписано низку двосторонніх документів: Декларацію про принципи відносин між Україною та Мексикою, Меморандум про взаєморозуміння щодо створення механізму консультацій з питань, що становлять взаємний інтерес, Угоду про безвізовий режим для власників дипломатичних паспортів, а також угоди в галузях економіки, торгівлі, науки та освіти.

Президент України запросив Президента Мексики Ернесто Седильйо Понсе де Леона відвідати нашу державу у зручний для нього час.

Партійні рядки

Тепер ти не один...

Минулої суботи, 27 вересня, III з'їзд Всеукраїнського об'єднання «Громада» прийняв передвиборну платформу та обрав нового лідера. Головою партії став відомий політик, голова Дніпропетровської обласної ради, народний депутат України Павло Лазаренко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лист на першу сторінку

Про невеселе — весело

Давайте відзначимо дружно день узяття Бастилії, тобто, даруйте, День учителя. Все одно: бо в них гроші франки й у нас Франко на гривнях. До речі, хто пам'ятає, який вигляд має гривня з Каменярем? Ага, бачите лише учительські гроші — одну—дві гривні, де зображено Володимира і Ярослава Мудрого. Ви всі в мене мудрі, і ніколи більше одної—двох не бачили. До речі, про зарплату: обіцяли до свята дати — шифером і цементом. Хто не бажає будуватися, хай пише заяву і нарікає на мафію. Та киньте думати про ту зарплату. Обходимось якось уже п'ять місяців, і далі вона без нас обійдеться.

А гривню п'ятдесят копійок за класне керівництво, може, дадуть. Гривню — грошима, а 50 коп. — зошитами. Зошити продасте учням, а гривню здасте на ремонт школи. До речі, школа стає напівприватною. За оцінки учні розраховуватимуться. За «п'ятірку» — п'ятдесят копійок, за «четвірку» — сорок, за «двійку» — дві гривні штрафу. Лишень не зловживайте штрафами: ми не податкова інспекція, а школа.

До речі, чи не позичить хто дві гривні на хліб і щось до нього, колеги?

В. БАБІЙ.

Івано-Франківськ.

P.S.

❍ **До Києва прибула офіційна делегація Міністерства оборони Словаччини на чолі з міністром Яном Ситеком.**

❍ **Харківська і Бєлгородська (Росія) області підписали договір про співробітництво в різних сферах діяльності.**

❍ **Дніпропетровський «Приватбанк» установив перші в Україні банкомати для платіжних карт «VISA».**

❍ **Створено комісію для проведення міжнародного конкурсу на кращий варіант продажу недобудованого крейсера «Варяг».**

У номер

З надією на співпрацю

Заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Чеської Республіки в Україні Павела Машу у зв'язку з завершенням його повноважень.

В. Мусіяка поінформував його про роботу українських парламентаріїв на ниві законодавчого забезпечення економічних реформ. Зокрема, щодо прийняття виборчого закону та закону про податок на додану вартість, який стане одним із вирішальних чинників нормалізації бюджетного процесу, прийняття Цивільного кодексу.

У ході розмови відзначено корисність для України чеського досвіду приватизації, зростання торговельного обороту між двома країнами, інвестицій капіталу Чехії в нашу економіку.

Висловлено спільне побажання зміцнювати міжпарламентські взаємоконтакти. Цьому сприятиме і візит в Україну чеської парламентської делегації, який, за словами посла, відбудеться в кінці листопада.

Прес-служба Верховної Ради України.

Прибули посли «трійки» ОБСЄ

Учора до України прибула делегація послів «трійки» ОБСЄ — Данії, яка головує нині в організації, Швейцарії, що головувала до неї, та Польщі —наступниці Данії. Делегацію очолює представник голови ОБСЄ посол Карстен Петерсен.

Як повідомили нашому кореспондентові у представництві ОБСЄ в Україні, основна мета цього візиту —з'ясувати, чим європейська організація може реально допомогти нашій державі. Програмою передбачено зустрічі з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом, а також із представниками міністерств та відомств. Делегація ОБСЄ перебуватиме в нашій країні до першого жовтня.

Поздоровляємо!

Сьогодні виповнюється шістдесят років одному з керівників судової влади нашої держави — голові Верховного Суду України Віталію БОЙКУ.

Майже 25 років він віддав судовій діяльності. Віталій Федорович один із тих, хто стояв біля витоків створення Спілки юристів України, розробляв концепцію реформування судово-правової системи України. Немало сил і енергії він доклав до створення Конституції України, конституційного закріплення принципів правосуддя і системи судів.

Редакція нашої газети приєднується до всіх поздоровлень Віталію Федоровичу і бажає йому здоров'я, успіхів у його нелегкій праці, якнайшвидшого втілення задумів.

Коментар тижня

Майбутні вибори вже в цейтноті

(Початок на 1-й стор.).

Та до розподілу місць у парламенті ще дуже далеко. Попереду — виснажливий марафон, що має завершитися останньої неділі березня 1998 року —тобто 29 березня. Ця дата і має стати днем виборів. За Конституцією. Та є ряд проблем, котрі слід розв'язати цими днями. По-перше, закон ще не підписав Президент. А група депутатів, котра виступає проти змішаної системи виборів, і опоненти нового закону зі структур виконавчої влади намагаються нині влаштувати масовану атаку на Президента, щоб переконати його не підписувати закон про вибори. Лунають також погрози, що, мовляв, Конституційний суд може визнати закон неконституційним або принаймні поставити під сумнів дотримання процедури його ухвалення.

Отже, Президент стоїть тепер перед вибором. Чи зробить він його на користь утвердження демократичних процесів, чи на користь безроздільного панування чиновної номенклатури, яка правитиме бал шляхом маніпуляцій на місцях.

Утім, часу мало не тільки з огляду на те, що його займе процедура підписання і оприлюднення закону Президентом. Річ у тому, що парламент ухвалив постанову, в якій передбачено прийняття закону про Центральну виборчу комісію. Отже, слід поквапитися. А крім того, неважко передбачити тривалі дебати в парламенті і з приводу формування складу Центральної виборчої комісії. За Конституцією пропозиції стосовно неї Президент України подає до Верховної Ради. Їх також ще розглядають у комітетах.

Як бачимо, для повноцінного старту виборів ще слід багато попрацювати над нормативними законодавчими актами. А тим часом потрібно враховувати, що формування 225 виборчих округів замість 450 спричинить також певні організаційні проблеми. Вони будуть пов'язані з дотриманням принципу рівності округів за кількістю виборців. Мабуть, не вдасться уникнути утворення округів, в які входитимуть населені пункти різних областей, що межують одна з одною. Звідси — і проблема формування окружних виборчих комісій. А округи треба сформувати не пізніш як за 120 днів до виборів.

І новим, і чинним законами передбачено, що партії починають свою передвиборчу кампанію за 170 днів до виборів. Тому сьогодні вже спостерігається партійний ажіотаж навколо формування списків кандидатів від партій. Це, погодьмося, копітка і також дуже напружена праця, передусім з організації з'їздів, конференцій, консультацій із союзниками тощо. Адже для того, щоб претендувати на мандати, партія мусить одержати на виборах не менш як 4 відсотки голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. І, зрозуміло, чим раніше вона почне конкретну роботу з виборцями, тим більше зможе розраховувати на результат. А крім того, слід враховувати, що партія чи блок мають подати до ЦВК підписи не менше як 200 тисяч виборців, у тому числі не менше як по 10 тисяч виборців у 14 адміністративно-територіальних одиницях України. Для кандидатів в одномандатних виборчих округах — інша умова: не менш як 1,5 тисячі підписів виборців округу, які підтримали висування, і внесення грошової застави у розмірі 10 неоподатковуваних мінімумів доходів. Політичним партіям, блокам, котрі висунуть списки кандидатів, а також окремим кандидатам в депутати надається право за рахунок коштів з держбюджету на проведення виборчої кампанії використовувати ЗМІ. Причому передвиборча агітація фінансується за рахунок державних коштів (а вони поки що не передбачені проектом держбюджету на 1998 рік), а також за рахунок пожертвувань фізичних і юридичних осіб. Отже пошуки союзників, звичайно, відбуватимуться і у фінансовій сфері. А це, очевидно, нині чи не найголовніший з чинників успішних виборів.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Тепер ти не один...

(Початок на 1-й стор.).

Довідка «Голосу України»

Партію «Громада» створено наприкінці 1993 року. Своїми духовними батьками вважає «громадівців» середини XIX століття — Пантелеймона Куліша, Тараса Шевченка, Михайла Драгоманова та інших видатних українців.

Організації «Громади» нині є в 23 областях України, АР Крим і місті Києві. Павло Лазаренко на підсумковій прес-конференції підкреслив, що в партії налічується 17 тисяч членів.

Серед делегатів з'їзду близько третини — представники культури, освіти, медицини й приблизно стільки ж — представники національного підприємництва, кожен десятий — робітник.

«Громада» і влада

Уже перший доповідач, Олександр Турчинов, наголосив, що «правлячий режим» довів Україну до катастрофічного стану. А народний депутат Юлія Тимошенко, яка виступала з доповіддю про проект «Основних положень інтегральної програми відродження та розвитку України», підкреслила відразу, що «Громада» стоїть в опозиції до нинішньої влади. Щоправда, Павло Лазаренко на прес-конференції уточнив: «у конструктивній опозиції». У політичній заяві з'їзду наголошується, що правлячий в Україні режим зорієнтований виняткової на збереження влади будь-що, він вичерпав кредит суспільної довіри, повністю довів свою неспроможність вивести країну з соціально-економічної і моральної кризи, а тому має відповісти за злиденні умови життя переважної більшості громадян України.

На думку Юлії Тимошенко, влада коїть злочин, коли дозволяє отримувати за облігації державної внутрішньої позики надприбутки. Так, у 1995 році з бюджету було «викачано» понад 800 мільйонів доларів, адже ставка по них становила 140 відсотків. Доходність облігацій у поточному році становить 40 відсотків річних.

Схоже, і влада відповідає взаємною «любов'ю». Як розповідали делегати з'їзду, в усіх містах, де побував Павло Лазаренко, організовують тотальні перевірки тих організацій і структур, з якими зустрічався експрем'єр.

«Громада» і союзники

Павло Лазаренко в своїй доповіді наголосив, а потім підтвердив на прес-конференції, що ідеологія «Громади» — соціал-демократія. Схоже, союзниками «громадівців» у передвиборній коаліції будуть партії і лідери, близькі за світоглядними позиціями.

Багатьом аналітикам впало в око те, що привітання з'їзду надіслали Голова Верховної Ради Олександр Мороз і колишній прем'єр-міністр Євген Марчук. Серед тих, хто вітав з'їзд, були голова Української республіканської партії Богдан Ярошинський та заступник голови Руху Олександр Лавринович.

Як повідомив Павло Лазаренко, «Громада» веде переговори з шістьма партіями про сформування «тіньового» уряду. Через місяць наступний з'їзд «Громади» оприлюднить результати цих переговорів.

***

Безперечно, «Громаду» очікують нелегкі дні. Не приховував цього і Павло Лазаренко. Непросто буде «громадівцям» через місяць формувати партійний передвиборний список, підкреслив лідер партії на прес-конференції. Однак, схоже, «Громада» готова до будьяких випробувань і заявила про себе як потужна центристська сила.

«Тепер ти не один — з тобою «Громада». Цей вислів, схоже, стане й передвиборним гаслом партії.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дніпропетровщина: слово і діло місцевих рад

У Дніпропетровську, сказав голова облради Павло Лазаренко, створено сьогодні першу в Україні повноцінну обласну раду. А тепер постає завдання піднести роль і наповнити аналогічною спроможністю діяльність усіх без винятку місцевих рад. Задля цього і провели тут семінар глав малих і великих територій. Бо ради на місцях опинилися наче в становищі «поза грою».

Мова йде про надійне місцеве самоврядування, притаманне практично всім цивілізованим і розвиненим країнам світу. А в наших умовах економічних, правових, соціальних і політичних випробувань, реформ та перетворень, коли всі гілки влади перебувають у пошуках свого місця та становленні, на місцеві ради й поготів випадає надзвичайно велике навантаження, пов'язане з підтримкою та захистом усіх верств населення. Сільським, селищним та міським радам відступати воістину далі нікуди — вони останні на рубежах суспільних потрясінь і завжди віч-на-віч з людьми.

Гостем семінару був, до речі, голова Нововодолазької селищної ради Харківської області Віктор Слиш, який очолює Асоціацію сільських і селищних рад України. Віктор Михайлович підтвердив, що це справді перша в «новітній» історії у нас спроба домогтися, щоб недавно прийнятий Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» почав працювати. Бо насправді його намагаються загнати в глухий кут. Якщо світ сповідує Хартію про місцеве самоврядування, то ми, навпаки, представницьку владу на місцях «знецінюємо, принижуємо і навіть знищуємо». Чи де-небудь у нас, скажімо, земельні податки, як це чорним по білому написано в законі, перераховуються нині до бюджетів сільських або селищних рад? Отож! Про відрахування на потреби територій з податків на прибутки підприємств та з прибуткових податків населення й поготів мови ніхто не веде.

Саме механізми реалізації повноважень рад — системи і гарантії, принципи організації та діяльності, правовий статус, відповідність Законові України про місцеве самоврядування і були темою дніпропетровського семінару. До речі, виступили зі своїми консультаціями народний депутат, свого часу заступник голови тимчасової комісії Верховної Ради з доопрацювання проекту закону «Про місцеве самоврядування в Україні» Валерій Терець та завідувач відділу з питань діяльності рад Секретаріату Верховної Ради Віктор Граб. Пристрасними були виступи голів місцевих рад. Вони оприлюднили свої побажання, пропозиції та вимоги.

Як, приміром, це зробив голова Дніпровської селищної ради Верхньодніпровського району Володимир Харламов, котрий прямо заявив, що ватажки місцевих територій «наділені ніби великими повноваженнями, та без жодної фінансової можливості втілювати їх». Хіба не з насмішкою, запитував Володимир Федорович, сприймаються деякі укази та розпорядження і президентської адміністрації, і держадміністрацій областей та районів, які, вболіваючи ніби за соціальний захист населення, зобов'язують, мов заручників, саме органи місцевого самоврядування «вишукувати для цього кошти»?

Знаючи, що там насправді в «кишенях порожньо і давно вітер гуляє»? І невже не видно, що «вищестоящі» органи державної влади цілком задовольняє невдячна місія голів місцевих рад у якості «старших по бур'янах» або «старших по смітниках», а ніяк не в повноцінній ролі справжніх захисників, гарантів інтересів населення?

Голова Дніпропетровської обласної ради народних депутатів Павло Лазаренко виклав колегам концепцію, а також і конкретну програму дій, які відтепер неодмінно і послідовно здійснюватиме область. Ясно, що для людей нині найважливіше, щоб було тепло і затишно в хаті, не голодно також, щоб на вулиці панував спокій і порядок, а не розбій та безчинства, щоб діти ходили до школи, рідні та близькі завжди могли скористатися медичною допомогою, дорослі — щоб одержували зарплату, а літні — пенсії і т. д. Для цього й треба працювати, не зупиняючися перед жодними ніби «об'єктивними» причинами безпомічності та неспроможності зарадити. І не треба, сказав насамкінець Павло Лазаренко, сумніватися, що обласній раді забракне сил, снаги та волі активізувати свою роботу, домогтися змін на краще і сповна використати ті повноваження, які надані Законом про місцеве самоврядування. Іншим «настроям» в області просто вже немає місця.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ВОСЬМА СЕСІЯ: ХРОНІКА ЗАКОНОТВОРЕННЯ

Під час відкриття пленарного засідання 23 вересня народні депутати тепло привітали Голову Верховної Ради Олександра Мороза з одужанням.

Пленарний вівторок завжди напружений, а на цей день було перенесено низку нерозглянутих раніше питань і внесено невідкладні документи, подані Президентом, а також ті, що обумовлені прийняттям Конституції України.

І все ж перше слово було надано Спікерові Парламенту Фінляндської Республіки її Високоповажності пані Рійтті Уосукайнен, яка прибула на чолі парламентської делегації до України з офіційним візитом.

— Для мене є великою радістю і честю виступати з промовою у Верховній Раді України, — сказала вона. — Фінські парламентарії шанують міжпарламентські зв'язки та вбачають у них один із засобів розвитку Європи.

Вона розповіла про традиції, що панують у фінляндському парламенті, його зовнішньополітичну діяльність і участь у підтриманні стабільності та процвітання суспільства.

Нині у парламенті Фінляндської Республіки розглядається питання про приєднання Фінляндії та двох нових членів Європейського союзу до Договору з партнерства та співпраці між Європейським союзом та Україною від 1994 року. Метою договору є розвиток політичних зв'язків між сторонами, підтримка України в її прагненні до зміцнення демократії, розвитку економіки та кінцевого переходу до ринкової економіки, сприяння торгівлі, інвестиціям між сторонами, а також створення бази для співпраці в економічній і соціальній сферах та співпраці технічної, наукової, фінансової і культурної сфер. Ми, зі свого боку, намагатимемося розглянути цей договір якнайшвидше.

Голова Верховної Ради щиро подякував високоповажній гості за добрі слова, за підтримку України на міжнародній арені, побажав успіхів і процвітання народу Фінляндії, миру і безпеки у Європі і на скандинавському, так би мовити, материку.

Делегація фінляндського парламенту перебувала в Україні ще протягом двох днів.

А Верховна Рада після оголошення запитів і заяв народних депутатів приступила до розгляду питань. І щонайперше — до розгляду проекту порядку денного восьмої сесії. Але проти переконливої аргументації на користь термінового прийняття документа, прихильники внесення на розгляд питання про вступ Верховної Ради України до Міжпарламентської Асамблеї СНД не підтримали проект порядку денного без цього питання.

Сесія повернулася до проекту закону про перелік майнових комплексів підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації (прийняття рішення). Тут більше прихильників здобув альтернативний проект постанови, поданий народним депутатом Олександром Кожушком. У доповненому вигляді його і було прийнято. Тепер закон готуватиметься до другого читання.

До Декрету Кабінету міністрів України «Про перелік майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів основного виробництва, приватизація або передача в оренду яких не допускається» Верховна Рада внесла зміни і доповнення, що узгоджують Декрет із Законом про особливості приватизації в агропромисловому комплексі.

Верховна Рада ухвалила три закони, пов'язані з діяльністю засобів масової інформації, зокрема закони «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», «Про Національну Раду України з питань телебачення і радіомовлення» та «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», до яких вніс пропозиції Президент України.

Після короткого, але критичного розгляду доопрацьованого законопроекту про Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування сесія проголосувала за те, щоби повернутися до цього документа наступного пленарного тижня.

На вечірньому засіданні розпочато розгляд проекту Засад внутрішньої економічної політики України на перехідний період та низки альтернативних законопроектів.

* * *

На ранковому пленарному засіданні 24 вересня Верховна Рада повернулася до обговореного напередодні проекту Засад внутрішньої економічної політики на перехідний період. Враховуючи спорідненість цих законопроектів із проектом Плану виходу з кризового стану економіки України, що подав народний депутат Володимир Пилипчук, Верховна Рада після обговорення проектів прийняла рішення доручити Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством разом з авторами документів доопрацювати їх, укласти в єдиний за-

конопроект і подати його на розгляд сесії.

Як свідчив попередній досвід, повторне друге читання проекту закону про вибори народних депутатів України обіцяло досить гостру дискусію. Проте постійне звернення Голови Верховної Ради Олександра Мороза до думки керівників фракцій і депутатських груп, проведена у ході обговорення документа нарада дозволили максимально зблизити позиції різних політичних сил, і в рейтинговому голосуванні опрацювати норму, яка в підсумку і була підтримана — сесія взяла за основу для нового виборчого закону змішану: 226 голосів «за». Це відкрило шлях до прийняття Закону про вибори в цілому, що і було здійснено.

Розглянуто проект закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань відкриття банківських рахунків. Мається на меті дозволити підприємствам відкриття двох і більше рахунків, що сприятиме забезпеченню їх фінансової стабільності. Законопроект відправлено на повторне перше читання.

Сесія не підтримала пропозиції вилучити із Закону «Про внесення змін до Закону України «Про цінні папери та фондову біржу» норму, яка забороняє фондовим біржам працювати на отримання прибутку, і раніше прийнятий закон залишився без змін.

Сесія розглянула проект закону про внесення змін до статті 10 Закону «Про аудиторську діяльність». Прийнято постанову про внесення змін до пункту 7 Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про аудиторську діяльність», який має нині таку редакцію:

«7. До внесення змін до ст.10 Закону України «Про аудиторську діяльність», запровадити, починаючи з наслідків фінансово-господарської діяльності за 1996 рік, обов'язкове проведення аудиту для підтвердження достовірності та повноти річного балансу і звітності для банків, інвестиційних фондів, інвестиційних компаній, інших небанківських фінансових установ, які здійснюють залучення коштів громадян або залучення чи торгівлю цінними паперами (крім операцій з випуску (емісії) власних корпоративних прав), бірж, страхових компаній, кредитних спілок, недержавних пенсійних фондів, підприємств, які підлягають приватизації».

У другому читанні прийнято Закон про торгово-промислові палати в Україні, і дано доручення доопрацювати його до третього читання з урахуванням поданих народними депутатами пропозицій.

* * *

Перед початком пленарного засідання 25 вересня відбулося голосування кандидатури на посаду члена Конституційного суду України. Як повідомив заступник голови Лічильної комісії Михайло Павловський, суддею Конституційного суду України обрано Корнієнка Миколу Івановича, за якого проголосували 232 народних депутати.

На доповідь народного депутата Ігоря Квятковського сесія розглянула Закон України «Про обіг та погашення невитребуваних приватизаційних майнових сертифікатів та створення Фонду соціального захисту», до якого подав зауваження Президент України. Верховна Рада продовжила термін реалізації майнових сертифікатів до 1 січня 1998 рік, а зауваження Президента до закону вирішено розглянути на черговому пленарному тижні.

Сесія заслухала і взяла до відома інформацію про Основні параметри економічного і соціального розвитку України на 1998 рік, яку доповіли голова Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов та заступник голови Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Михайло Чечетов. Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством дано протокольне доручення підготувати постанову відповідно до підсумків обговорення з викладом Кабінету міністрів пропозицій, якими він зміг би скористатися при підготовці проекту бюджету-98.

Вечірнє засідання розпочалося розглядом Закону України «Про Кабінет міністрів України» та пропозицій Президента України до нього, про що доповів перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Голубченко, а співдоповідь зробив секретар Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Ігор Коліушко. Прийнято рішення наступного пленарного тижня повернутися до розгляду зауважень Президента. Профільному комітету дано доручення підготувати порівняльну таблицю і подати її народним депутатам.

Президент України зробив зауваження та вніс зміни до Закону України «Про статус народного депутата України», зокрема до деяких статей, що стосуються виходу народних депутатів на пенсію та інших. Не всі промовці погодилися із зауваженнями. Під час голосування проти вето Президента виступили 304 народних депутати.

Сесія розпочала третє читання проекту закону про природні монополії, яке презентувала заступник голови Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Олександра Кужель. Дискусію і прийняття рішення перенесено на наступний пленарний тиждень.

***

За участі 296 народних депутатів розпочалося пленарне засідання Верховної Ради 26 вересня.

Цього дня першим, відразу після оголошення запитів і заяв народних депутатів, постало питання розгляду доопрацьованого та альтернативного проектів закону про столицю України — місто Київ, поданих народними депутатами України Олександром Стешенком та Володимиром Чемерисом. І кількість запитань авторам законопроектів, і кількість промовців засвідчили принциповий інтерес до проблем столичного міста держави, його майбутнього статусу і авторитету. В обох законопроектах є важливі положення, які працюватимуть на піднесення державницького рівня діяльності столичного міста. В першому читанні сесія прийняла законопроект, ініційований народним депутатом Олександром Стешенком — 231 голос «за», змінивши його назву на Закон про столицю України — місто-герой Київ.

Про характер змін і доповнень, запропонованих до Закону України «Про податок на додану вартість» доповів голова Комітету з питань фінансів і банківської діяльності, міністр економіки Віктор Суслов. Після короткого обговорення законопроект був ухвалений у першому читанні. А постатейно — в режимі другого читання, яке провів заступник міністра фінансів Василь Регуrецький. Із законопроекту сесія вибрала найважливіші норми, які належало прийняти терміново і невідкладно. Доповнені пропозиціями народних депутатів окремі пункти низки статей були прийняті в цілому. Закон набирає чинності з дня опублікування.

Цього тижня народні депутати працюватимуть в округах, а пленарні засідання почнуться 7 жовтня 1997 року.

Прес-служба
Верховної Ради України.

29 вересня 1997 року.

ЧИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВСЕ ЦЕ?

До «ГРИМАС буржуазного світу» колись відносили особливо прудку діяльність деяких представників мас-медіа. Нині для нас це не є чимось особливим. І хоча заказні статті ні раніше, ні тепер не є рідкістю, треба пам'ятати, що вплив на громадську думку й шельмування — дуже різні речі.

«Гру не завершено...» — назва статті про проведення перших зборів акціонерів у ВАТ «Хімчистка «Ювілейна» («Українська інвестиційна газета» від 6 лютого цього року). Але не стаття як витвір нерозбірливого колеги мене цікавить, незважаючи на те, що факти, наведені в ній, майже всі були перекручені, як то кажуть, поставлені з ніг на голову, а її тенденційність, тобто задля чого ця стаття була написана. «Гру не завершено...», — пообіцяв автор тієї статті. От я й розповім читачам про продовження дій осіб, пойменованих у ній.

Але спочатку про збори. Щоб читачу стало відомо, хто, як і для чого з'явився на них.

Здавала й здає, бо куди нині їй подітися, фабрика «Хімчистка «Ювілейна» приміщення в оренду двом фірмам, «Інвесті» та «Аліалу», у яких один директор — Халат Любов Яківна. Погано йшли справи у цих фірм, й заборгували вони орендну платню фабриці. Мабуть, це, а може, й інші причини спровокували наступні дії Л. Халат, не це нас цікавить. А дії були такими.

Придбала Л. Халат на аукціоні за компенсаційні сертифікати 18 % акцій фабрики й з'явилась із ними на збори. До речі, чималі гроші виклала, незважаючи на погані справи в очолюваних фірмах. Півбіди, якби з'явилася на збори сама, але вона прибула із командою. 2000 своїх акцій передала дорученням В. Макоді — президентові юридичного підприємства «ВЛАД/ПІТ», як з'ясувалося вже із статті, бо на зборах він не відрекомендувався. Ще одну частку акцій передала головному бухгалтеру однієї із своїх фірм, іншу —виконавчому директору також своєї фірми, а решту залишила за собою. Для чого вона так зробила, може запитати здивований читач, бо акцій від цього не збільшилося. А от саме для того, щоб була опозиція, бо один акціонер навіть із 18%, як не крути, все-таки не є опозиція. Хиленька, скажу я, була б та опозиція, бо 18 % від статутного фонду не є тим пакетом акцій, що вирішує справи на зборах. Але це ще далеко не все. Сплатила Любов Яківна наперед за всіх акціонерів частування в буфеті фабрики, схоже, для того, щоб привернути їх увагу до своєї особи. А головне, з'явився на зборах... важко собі уявити, але це так, зовсім не акціонер (бо збори, як відомо, справа суто власників), та ще й показав якось здалеку листа, назвавши його скаргою Халат Л. Я., вельми поважний чоловік. Цим чоловіком виявився пан Рябко Юрій Іванович, якого чомусь кореспондент «УІГ» О. Кирик у своїй статті назвала представником регіонального відділення ФДМУ по м. Києву. Незважаючи на те, що повноважний представник регіонального відділення із дорученням Жук А. К. був присутній на зборах. А пан Рябко — із центрального апарату «Фонду держмайна та ще й з контрольно-ревізійної комісії (ФДМУ, для довідки, є засновником «УІГ»).

Так-от, пан Рябко Ю. І. й був тою самою «гарматою» підтримки, що повинна була перехилити терези зборів на бік «опозиції» (тобто Халат Л. Я.) і чого не зміг би зробити пакет акцій розміром лише у 18 %. Юрій Іванович так і робив. Замість того, щоб тихенько вислухати, що робиться на зборах, як і належить неупередженій людині, коли вона з'являся розібратися в скарзі, він при нагоді виступав та ще й наважувався давати пропозиції зборам. І що головне, саме тоді, коли це потрібно було «опозиції», керованій В. Макодою. Аж доти, доки це не набридло зборам і хтось його не увірвав, мовляв, чого він лізе не в свою справу.

Чого хотіла «опозиція»? Зрозуміло, що вона хотіла того самого, що й Л. Халат, а саме, як мінімум, несплати боргів її фірм. А як це можна було зробити? Поперше, зірвати збори. Якщо статут не затверджено, збори не можуть рухатись далі, тобто вони не відбулися. Зважте, для того, щоб зірвати збори, потрібно лише 25 % голосів, рахуючи від кількості голосів, присутніх на зборах, бо статут затверджується більш ніж 75 % голосів. А 18 % від 25 % не так далеко. Для чого це робити? А для того, щоб керівництво фабрики не знало, на якому стільці сидіть. Бо, з одного боку, приватизація наближається до кінця і потрібно проводити збори й відпускати підприємство у світ власництва, в чому зацікавлено суспільство взагалі, держава зокрема, а Фонд держмайна як її представник безпосередньо, а з другого боку, якщо збори не відбулися, кінця приватизації не очікується, це всіх дратує і керівництво під цим вогнем тане й стає лагіднішим до будь-яких пропозицій, щоб провести збори. Тому дуже багато уваги на зборах й приділялося саме статуту. Акціонер у нас тепер фігура вагома — власник, поводитися з ним треба чемно, тому тривали збори майже десять годин, у подробицях розглядаючи той статут. Не вийшло в «опозиції» схилити на свій бік акціонерів: затвердили збори статут. Що відбувалося саме так, підтверджують документи зборів, а те, що тут не могло бути фальсифікації,— наявність від «опозиції» свого представника у складі лічильної комісії, того самого головного бухгалтера фірми Л. Халат.

(Закінчення на 6-й стор.).

Транспорт

Форсування підземного довгобуду

ПОТРАПИВШИ на недобудовану станцію «Печерська», повз яку вже не один рік мчать мимо поїзди Сирецько-Печерської лінії столичного метрополітену, мимоволі тремтітимеш від пронизливого холоду. Прохідники працюють при мінусовій температурі, бо єдиним способом урятувати від обвалу вириту кілька років тому шахту було заморозити грунт. Та чи вдасться відкрити 39-ту столичну станцію метро до кінця нинішнього року?

Коли будівництво станції припинилося через відсутність коштів, небезпека крилася у пливунах, у зоні яких зводять нову станцію. Спочатку довелося взагалі забетонували забій, а потім вирішили заморозити весь шар грунту. Сьогодні на «Печерській» нарешті здолали головний рубіж: завершили прокладання ескалаторного тунелю. Щоправда, цьому передували дві великі аварії, через які прохідники вибилися із визначених строків і були змушені працювати в півтора раза швидше.

За словами голови правління ВАТ «Київметробуд» Володимира Петренка, врятували вітчизняні винаходи. Чавунні конструкції для обробки похилого ескалаторного ходу не виготовляють в Україні й досі постачали з Росії. Отож уперше у світовій практиці застосували залізобетонну обробку, виготовлену в Києві. Лазерний пристрій дав змогу точно її змонтувати. Однак навіть ці новації та напружена праця кинутих на «передову» наймайстерніших метробудівців, не дали б жаданих результатів без регулярного фінансування.

— Нинішнього року фінансування метробуду вперше не було включено до держбюджету, — сказав В. Петренко. — Пройшли популістські пропозиції перекласти потреби метрополітену на плечі місцевих бюджетів. А весь комплекс робіт на «Печерській» коштує 71 млн. гривень.

За словами заступника голови столичної держадміністрації Володимира Ялового, міські власті вже виділили 40,8 млн. гривень. Будівельники нарешті отримали зарплату за серпень. Однак ще треба встановити 11 тисяч одиниць обладнання, 8 ескалаторів, облицювати станцію.

Прогнозує потепління обіцянка Прем'єр-міністра України особисто взяти під контроль добудову станції метро «Печерська» в Києві та його доручення передбачити наступного року в державному бюджеті кошти на розвиток метрополітену не тільки в столиці, а й у Харкові, Дніпропетровську.

А поки що в морозному тунелі «Печерської» щодобово кипить робота. Щоправда, за старою звичкою —форсованими темпами.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото ДІНАУ—Укрінформ.

Освіта

Одне ПТУ краще від старих двох

ПРИНАЙМНІ, так вирішив у травні 1997 року Кабмін і прийняв постанову про впорядкування мережі професійно-технічних закладів.

Згідно з цим документом частину навчальних закладів ліквідували як безперспективні, частину —реорганізували шляхом об'єднання. В результаті з 1145 підпорядкованих Міністерству освіти профтехучилищ залишилося 996.

Як зазначалося на другій звітно-виборчій конференції Всеукраїнської асоціації працівників професійно-технічної освіти, такі перетворення не можуть поліпшити стан справ у галузі. Суто механічне об'єднання профтехучилищ негативно позначається на роботі педагогічних колективів, шкодить навчальному процесу, призводить до втрати матеріальної бази. Будівлі ПТУ часто-густо передають іншим установам і навіть іншим відомствам.

Так, за рахунок 25-го училища Луганська поліпшила свої «житлові умови» обласна школа міліції, за рахунок 1-го ПТУ Одеси — Одеський комерційний юридичний інститут. Приміщення 5-го київського ПТУ тепер належить Службі безпеки України. До речі, в столиці найближчим часом планують закрити й передати іншим відомствам ПТУ №№ 23, 3 та 45.

Інна ЛЕЛЕКА.

«Роби добро і не дивися, для кого», —

гласить популярне кубинське прислів'я. Дотримуючися його, за 7 останніх років Куба витратила на лікування та оздоровлення українських дітей близько 300 млн. доларів США і 4 млрд. кубинських песо. У рамках української державної програми «Діти Чорнобиля» на острові Свободи поліпшили здоров'я 16 тисяч дітей.

За словами президента Українського молодіжного Чорнобильського фонду Олександра Божка, доброчинні програми кубинці вимушені скорочувати. Якщо Україна взяла б на себе хоча б частину витрат із утримання і харчування дітей, острів Свободи міг би приймати значно більше наших пацієнтів.

Мені довелося стати свідком того, як українські дітлахи мало-помалу перетворюють на руїни чудовий оздоровчий центр у Тарара — колись квітуче містечко на березі Атлантичного океану. Після себе наші милі діти залишають розбиті двері, зіпсовані жалюзі на вікнах, оббиті стіни... Ремонт цих будинків потребує величезних коштів. У Куби не менше економічних проблем, ніж в Україні, але вона безплатно надає нашим дітям найкваліфікованішу медичну допомогу, безплатні житло та харчування, безплатні ліки. Невже наш уряд неспроможний надати хоча б мінімальні кошти на ремонт оздоровчого центру в Тарара?

В Україні, що володіє потужним рекреаційним потенціалом, створити «кубинські» умови для лікування «чорнобильців» можна і потрібно.

Сьогодні більш як 100 наших тяжко хворих дітлахів не можуть повернутися на батьківщину, бо наша система охорони здоров'я здатна звести нанівець усі зусилля кубинських лікарів.

— Нині ми разом із кубинцями хочемо створити дитячий оздоровчий центр у Криму, — розповідає Олександр Федорович. — Із приміщеннями проблем не буде, адже, скажімо, у Євпаторії чимало оздоровниць порожніють. Головне — вирішити з Гаваною питання щодо постачання в Україну медичного обладнання, медикаментів, прибуття медперсоналу. Саме цим нині й займається головний лікар лікувально-оздоровчого центру в Тарара, координатор кубинської програми "Діти Чорнобиля" доктор Рассіель Янес Перес, який прибув до Києва. Неабияку роль у реалізації цієї програми відведено Українському республіканському центру матері та дитини.

Слід сказати, що з дня Чорнобильської аварії Куба лишається єдиною країною, яка надає нам цілком безоплатну допомогу в такому обсязі й на такому рівні.

Але мені дуже хотілося б, щоб із нашого боку це співробітництво не було споживацьким. Адже перспектива розвитку торгово-економічних відносин із Гаваною очевидна: нам є що запропонувати один одному не лише в цукровій промисловості, а й у машинобудуванні, енергетиці, туристичному бізнесі.

***Валентина* ПЕТРОЧЕНКОВА.**

На знімку: президент Українського молодіжного Чорнобильського фонду Олександр Божко.

Донорські нирки - поза законом?

Медицина

XX СТОЛІТТЯ в розвитку медицини називають ерою трансплантації, або ерою штучних органів. За прогнозами фахівців, у недалекому майбутньому кожне друге хірургічне втручання буде трансплантологічне. Уряди західних країн щороку виділяють на розвиток цієї галузі мільярди доларів: Франція — від 2 до 4 відсотків державного бюджету, Польща — 0,4. Навіть сусідня Білорусь знаходить на розвиток трансплантологічної служби 2 млн. доларів. А от українська трансплантологія змушена десятиріччями доводити своє право на існування.

Небагатьом відомо, що пересадку нирки вперше в світі здійснив 1933 року херсонський хірург Юрій Вороний. У 70-ті роки, коли трансплантант вдавалося прижившити у трьох з десяти чоловік, у нас виконували таких операцій у п'ять разів більше, ніж тепер, коли завдяки новітній апаратурі та лікам виживають дев'ять із десяти пацієнтів. Причина — брак коштів на закупівлю препаратів, що пригнічують імунітет та перешкоджають відторгненню трансплантованої нирки, законодавча невизначеність і цілковите ігнорування можновладцями проблем хворих.

За словами Олексія Сальникова, президента Товариства дітей України, після трансплантації органів, який сам переніс таку операцію, українські «ниркові» хворі не мають вибору: їх врятує лише пересаджений орган. Лікування на апараті «штучна нирка» у нас не дає бажаного ефекту, до того ж гемодіалізне обладнання в наших клініках застаріло, а на закупівлю нового потрібні чималі кошти (вартість однієї «штучної нирки» за кордоном — 25—30 тис. доларів США). В Україні функціонує близько 200 таких апаратів, у той час як потрібно 3000.

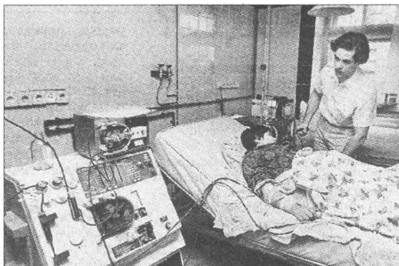
Операція нині — дороге задоволення, тим більше —операція з трансплантації. Заможніші пацієнти або ті, кому вдалося знайти спонсора, вважають за краще звертатися до закордонних фахівців, фінансуючи у такий спосіб тамтешню медичну службу. В Україні щороку виконують лише 100—120 оперативних втручань з пересадки нирок, а потребують такої допомоги 2,5 тисячі пацієнтів.

Четвертий рік у нас точаться дискусії довкола законопроекту про трансплантацію людських органів та тканин. З огляду на те, що операція з пересадки нирки удвічі дешевша за лікування гемодіалізом протягом усього життя хворого, рік зволікання з прийняттям закону стає державному бюджету у 12 млн. гривень.

Відносини донор—реципієнт—лікар потребують детальної регламентації на законодавчому рівні. Тим часом хірурги чотирьох центрів трансплантації — в Донецьку, Львові, Запоріжжі та Києві — виконують такі операції на основі підзаконних актів — інструкцій та наказів МОЗу, щохвилини ризикуючи опинитися на лаві підсудних. А річ у тім, що серце для пересадки треба брати у ще живого донора, нирки — протягом двох-трьох хвилин після його біологічної смерті (тобто смерті головного мозку). Ми ще навіть не визначилися: а що, власне, вважати фактом смерті людини і водночас дозволом на вилучення органу в донора — його фізіологічну смерть чи «смерть свідомості»? І, з огляду на це, чи варто штучно підтримувати життя в людині, якщо її мозок реанімувати неможливо?

Якщо чиясь нагла смерть може врятувати інше життя, позбавляти пацієнта такого шансу негуманно. І всі розмови про можливі зловживання, про торгівлю людськими органами здаються просто блюзнірством на тлі страждань «ниркових» хворих, і особливо дітей.

Про це йшлося на національній конференції з проблем ниркових захворювань, що відбулася у вересні в Києві. У зверненні до Президента, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра України її учасники висловили прохання прискорити роботу над законом про трансплантацію. Скільки років хворим ще чекати, щоб їх почули?

Ганна РОМАНЦОВА.

На знімку: лікування гемодіалізом (за допомогою апарата «штучна нирка») у запорізькому Центрі трансплантації.

БОРГИ ПОВЕРНУТЬ З УРОЖАЮ

Місцевий масштаб

Відомо, що багато господарств, розраховуючись зі своїми працівниками натуроплатою, тобто сільгосппродуктами, тривалий час не вносять до Пенсійного фонду жодної копійки. На Миколаївщині 490 сільгосппідприємств заборгувало цьому фондові (вважай, ветеранам, які все своє життя віддали праці в колгоспах і радгоспах) майже 29 мільйонів гривень. Тенденція досить тривожна: недоплати дедалі зростають.

Щоб змінити ситуацію, тут вдалися до неординарних кроків: райвідділи Пенсійного фонду ще з весни нинішнього року почали укладати з господарствами угоди на відшкодування боргу за рахунок урожаю 1997 року. Уклали понад 400 договорів на суму 12,5 мільйона гривень.

На жаль, деякі господарства уникають підписання угод, щоб згодом їх не притягли до відповідальності за невиконання зобов'язань. Серед таких, приміром, керівник агрофірми «Україна» Очаківського району Ю. Кравченко (борг —135,8 тисячі гривень), директор радгоспу «Краснопільський» Березанського району Є. Кравченко (борг — 107 тисяч). На що ж вони сподіваються? На те, що недоплату спишуть? Цього, запевняють в облдержадміністрації, не буде. Більше того, керовані злісними боржниками господарства через арбітражний суд оголосять банкрутами. І борги покриють з продажу їх майна.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Для вступу в НАТО бажання країни замало

(Угорці відчули це на собі)

МАДРИДСЬКИЙ саміт НАТО розпочав процес розширення Північноатлантичного альянсу — і в цьому його історична роль. Утім змивання образ і вгамування амбіцій тих, кого цей процес зачіпає, не закінчилися. НАТО продовжує запевняти одних у повній безпеці «східної експансії», інших — у неминучості поповнення блоку новими членами. Проте навіть Чехія, Польща й Угорщина, які на гребні першої хвилі розширення НАТО мають стати новими членами загальноєвропейської системи безпеки, сприймають результати Мадридського саміту без ейфорії.

Д. Хорн

Угорщина перша заявила про бажання вступити до лав Північноатлантичного альянсу. Це сталося 1989 року, коли тоді ще Угорська Народна Республіка була членом іншої військової організації — Варшавського Договору. Потім гасло «Угорщина — в НАТО» привело на прем'єрський олімп соціаліста Д'юлу Хорна, який обіцяв угорцям швидке просування до родини західноєвропейських держав. Хорн зберігає прем'єрське крісло з 1994 року, послідовно дотримуючись «західної політики». Основою його дій стали літні соціологічні дослідження, проведені «Социс-Геллап», що засвідчили бажання 69% угорців бути мешканцями країни—члена НАТО, і лише 22% — проти.

Втім проблема бути чи не бути Угорщині в альянсі спричинила непорозуміння між прем'єром-соціалістом та його однопартійцями, які становлять більшість у парламенті. Кампанія останніх спрямована на утримання Угорщиною нейтрального статусу, і при цьому соціалісти теж спираються на соціологічні дослідження, проведені вже ними самими. Ці показники засвідчують цифру прибічників натовського майбутнього Угорщини у 39%, а 44% при цьому воліють зберегти сучасний статус. До того ж, соціалісти посилаються на приклад Тасара — міста, де протягом двох років перебував контингент американських військ, котрі потім перебазували до Боснії. Мешканці цього міста на собі відчули, що означає членство в Північноатлантичних структурах, тому категорично проти вступу Угорщини до них.

Такий підхід спричинив навіть саму проблему референдуму, який попередньо намічено провести 16 листопада. Підтримка на референдумі — необхідна умова для членства в НАТО, обговорення можливостей Угорщини стати членом альянсу завершиться в штабквартирі організації в Брюсселі лише наприкінці жовтня, а першого грудня можна було б проголосити розширення військового блоку де-факто. Однак за угорським законодавством референдум можна призначити не раніше як за 30 днів від утвердження рішення про всенародне опитування. Спираючись на цей закон, члени соціалістичної фракції й намагалися відкласти референдум, та лише тиск опозиції й тверде рішення прем'єра Д'юли Хорна провести цю акцію до зими (якщо не 16, то 23 чи 30 листопада) змусили соціалістів піти на поступки.

Проте народної підтримки на референдумі замало. Тут уже з Брюсселю чути вимоги підвищити бюджетні витрати на оборону до трьох відсотків (зараз цей показник становить 1,2%), а також послідовно перебудувати армію за «прусько-російським» зразком. Тим часом в угорських збройних силах відбуваються прямо протилежні процеси: кількість військовослужбовців скоротилася з 150 тисяч у 1989 році до 52, і ще дві тисячі воїнів служать за контрактом. Крім того, під час спільних натовсько-угорських навчань у рамках програми «Партнерство заради миру» вийшли на поверхню деякі проблеми сучасної угорської армії, на які невгамовно вказує міністр оборони країни Гйоргі Келеті. Зокрема це стосується застарілого обладнання військової авіації, адже російські моделі літаків часів Варшавського договору давно вже не відповідають сучасним стандартам.

Прибічники членства в НАТО висловлюють свої контраргументи: угорський саперний батальйон у складі 500 чоловік відмінно зарекомендував себе у Хорватії, у складі миротворчих сил ООН, та й під час спільних навчань з НАТО командування Північноатлантичного альянсу було задоволене діями угорських вояків. Міністр закордонних справ Угорщини Ласло Ковач і голова департаменту у зв'язках з НАТО міністерства оборони Золтан Мартінус, агітуючи за якнайшвидше просування у західний бік, вказують на острівне положення Угорщини серед інших Центральноєвропейських держав: на сході — Україна та Румунія (з останньою не так давно були територіальні проблеми), на півночі — Словаччина, з якою досі не досягнуто домовленості з низки принципових питань. На півдні — колишні югославські республіки є швидше дестабілізуючим чинником, ніж навпаки, і тільки нейтральне австрійське сусідство на заході не викликає в угорців небезпеки. В таких умовах, вважає Ласло Ковач, членство в НАТО змінить суверенітет країни.

Ця осінь прояснить подальшу долю угорців, принаймні, на найближче десятиріччя. Проте, здається, угорці достатньо добре засвоїли уроки історії й ситі по горло застереженнями, що від НАТО приходить саме лихо. Вітер змін, який несе Угорщині безпеку і добробут, більшість відчуває із Заходу.

Оксана БУНЬКІВСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

● Тегеран

Турки «наводять лад» на півночі Іраку

За три дні жорстоких сутичок між підрозділами турецької армії та загонами курдів на півночі Іраку загинули 60 турецьких військовослужбовців. Про це повідомило радіо Патріотичного союзу Курдистану. Під час боїв поблизу населених пунктів Амеді, Дохук та Захо втрати оголошеної в Туреччині поза законом Курдської робітничої партії становили 44 особи вбитими.

● Стокгольм

Пам'яті загиблих на поромі «Естонія»

Зі словами співчуття звернулася до родичів загиблих на поромі «Естонія» голова шведського риксдагу (парламенту) Біргітта Даль. Вона виступила на церемонії відкриття у шведській столиці монумента у зв'язку із цією сумною подією.

● Париж

Європейці їдять «скажену» яловичину?

«Не менш як 10 тисяч тонн британської яловичини є зараз на внутрішньому європейському ринку» — із таким твердженням виступила французька газета «Журналь дю діманш». Посилаючись на результати власного журналістського розслідування, газета пише, що керівництво французької митниці подало до слідчих органів конфіденційного листа. У ньому наводяться назви чотирьох французьких фірм, причетних до незаконного імпорту з Британії яловичини, яка може бути заражена «коров'ячим сказом».

● Женева

Прощавай, традиціє!

Із традицією, що налічує п'ять віків, розпрощалися жителі швейцарського напівкантона Апенцелль—Ауссерродден. На місцевому референдумі більшість громадян висловилися за відміну традиційної форми прямої демократії — ландсгемайнде (загальних зборів громадян).

● Вашингтон

Скорострільне — тому небезпечне

Група сенаторів закликала президента Клінтона блокувати поставку до США з Ізраїлю партії напівавтоматичної стрілецької зброї. Ідеться про поставки автоматів «Узі» та «Галіл», які трохи модифіковано, та однак і після модифікації вони зберігають високу скорострільність. У посланні зазначено, що ввезення до США такої зброї повинно бути заборонено.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Албанія не бажає жити без Конституції

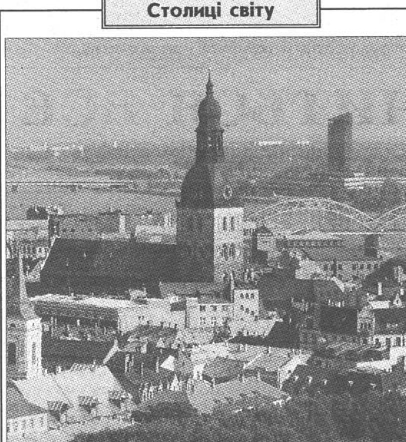
Албанським парламентом утворено конституційну комісію, завдання якої — розробити проект нового Основного Закону Албанії в найближчому півріччі.

До складу комісії увійшли парламентарії як від правлячого лівого блоку, так і від правої опозиції. Очолили її міністр із законодавчої реформи Арбе Імамі та лідер опозиційної Республіканської партії Сабрі Годо.

Планується, що по закінченні 6 місяців проект нової конституції країни буде винесено на загальнонародний референдум. Він може відбутися в березні наступного року.

З формальної точки зору, Албанія нині не має повноцінної конституції. У країні діє закон про основні положення конституції, затверджений парламентом у квітні 1991 року. Цей закон було прийнято після падіння комуністичного режиму в Албанії та приходу до влади правої Демократичної партії, він замінив попередню конституцію 1976 року.

Столиці світу

Серце Латвії — Рига.

Поправка

З технічних причин у минулому номері "ГУ" у матеріалі А. Марциновського «Підкидний лист у стінах Парламентської Асамблеї» сталася помилка. Шостий абзац кореспонденції має розпочинатися зі слів: «Щодо інших претензій ПАРЄ, то у своєму виступі, — сказав кореспондентові Євген МАРМАЗОВ...». Вибачаємося за неточність.

Економічне благополуччя Японії під загрозою

В ЯПОНІЇ підняли тривогу з приводу валютно-фінансової кризи, що триває в ряді країн Азії. Якщо лихоманка на біржах продовжуватиметься, зазначають експерти, то Японія, котра є для країн регіону великим інвестором, кредитором та експортером, зазнає значного економічного удару.

Досі в Японії всі були переконані, що становище швидко виправиться завдяки оголошеному світовим співтовариством у серпні кредитному пакету допомоги Таїланду на суму 17,2 млрд. доларів. Однак після прийняття пакета ситуація не тільки не поліпшилась, а, навпаки, погіршилася. Валютна криза, що почалася в Таїланді, поширилася на фінансові ринки інших країн регіону, поставила під удар також фондові біржі, кинувши в круте піке ціни на національні валюти та акції.

Тепер можна з переконаністю сказати, що поширення кризи на Японію — це тільки справа часу, як зазначають експерти. Це пов'язано, зокрема, з тим, що криза може змусити країни регіону зупинити виплати боргу за величезними японськими кредитами. На частку Японії припадає, наприклад, майже половина зовнішнього боргу Таїланду, який зараз оцінюється сумою 89,8 млрд. доларів.

Окрім того, криза вже починає підривати експорт Японії в країни Азії, які є важливим ринком для японських компаній. Поставки Японії в Китай, Південну Корею, сім країн АСЕАН та інші держави регіону становлять близько 40 відсотків від загального обсягу японського експорту. Однак потік товарів у країни Азії вже почав скорочуватися. Обсяг японського експорту в Таїланд, наприклад, у липні скоротився на 14 відсотків порівняно з тим самим місяцем минулого року. За оцінками автомобілебудівного концерну «Тойота», у компанії під впливом валютної кризи обсяг продажу в країнах регіону цього року буде на 30 відсотків нижчим, ніж 1996 року. Внаслідок падіння останнім часом вартості національних валют ціла низка японських компаній змушена підвищити ціни на свої товари в країнах регіону, що, безумовно, негативно позначиться на результатах комерційної діяльності корпорацій.

Японські експерти вважають, що причиною валютної кризи в Таїланді та інших країнах регіону стало «перегрівання» економіки внаслідок надмірної залежності від зарубіжних інвестицій та експортних надходжень. У Таїланді з початку липня національна валюта зменшилась у ціні щодо американського долара на 32 відсотки, в Індонезії — на 20, у Малайзії — на 17 відсотків, повідомляє ІТАР-ТАКС.

У НАС Є ШАНС СТАТИ БАГАТИМИ

***Три роки** тому Президент України Леонід Кучма запропонував парламенту програму радикальних соціально-економічних реформ. Нагадаємо її стрижневу суть: «поетапне здійснення глибокої структурної реформи заробітної плати, що матиме за мету забезпечення переходу від чинної моделі, зорієнтованої на низьку ціну робочої сили і високу частку безкоштовних соціальних послуг, до нової моделі, яка передбачає високу ціну робочої сили і платне задоволення відповідних послуг».*

Проведення такої реформи дасть змогу не лише збільшити частку заробітної плати в структурі суспільного доходу, підняти її обсяги до зрослого масштабу цін, а й істотно зменшити тиск соціальних витрат на бюджет держави. Значне зростання ціни робочої сили матиме винятково важливе значення і з точки зору її захисту в процесі входження України в світовий економічний простір» («Урядовий кур'єр», № 158—159, 13 жовтня 1994 р.).

Перш ніж проаналізувати, як ця програма виконувалась, коротко зупинимося на тому, що ж являє собою ціна робочої сили? Якщо звернутись до її класичного визначення, то це ціна засобів існування, необхідних для самого працівника й утримання його сім'ї. Ціна робочої сили, як і будь-якого іншого товару, коливається залежно від попиту та пропозиції, рівня розвитку продуктивних сил та стану економіки в окремо взятій країні.

А тепер цифри: в 1990 році середня заробітна плата в державному секторі економіки становила 248 крб., а в 1996-му — всього 138 гривень. Мінімальний споживчий бюджет відповідно становив 110 крб. і 203,2 гривні. До речі, мінімальний споживчий бюджет — це набір продовольчих і непродовольчих товарів та послуг у вартісній і натуральній формах. Це своєрідний орієнтир, до якого необхідно підтягувати рівень доходів населення.

Отже, реальні грошові доходи в державному секторі економіки за цей період впали в 3,3 раза. А падіння грошових доходів на душу населення ще відчутніше — в 4,9 раза. Мінімальна заробітна плата і мінімальна пенсія зменшилися в 9,1 раза. Це, мабуть, відчула кожна українська сім'я.

Виробництво товарів народного споживання з 1990 по 1996 рік знизилось на 66 відсотків. Тобто, кожен відсоток падіння виробництва потягнув за собою падіння реальних грошових доходів на душу населення на 7,4 відсотка, середньої заробітної плати в державному секторі економіки — на 5 відсотків, мінімальної заробітної плати і мінімальної пенсії —на 13,8 відсотка. Отака сумна арифметика.

Але зниження середньої ціни робочої сили в 3,3 раза ми подали без урахування підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги. Вони значно вдарили по наших гаманцях. Нині в Україні 30 до 40 відсотків сімей отримують житлові субсидії. А в разі введення 100-відсоткової оплати житлово-комунальних послуг кількість сімей, що потребуватимуть житлових субсидій, може подвоїтись.

Чи була можливість у нашої держави збільшити ціну робочої сили? Так, була. На нашу думку, це можна було зробити за умови змін витрат на житлово-комунальні послуги між державою і населенням. Це був перший шанс можливого перерозподілу ВВП на користь людей. Але тоді гору взяли ті, хто за отримання валютного кредиту готові були розплатитися зубожінням власного народу. Це викликало лише посилення соціальної напруги в суспільстві.

А що потрібно для виправлення ситуації? Небагато: політичну волю владних структур для якнайскорішої розробки та прийняття закону України «Про прожитковий мінімум». Варто також знайти і механізм реформування оплати праці, пенсій та допомог, впровадити декларування доходів громадян.

Майбутнє реформування системи соціального страхування в нашій державі дає другий імовірний шанс збільшити ціну робочої сили. У який спосіб? За рахунок перерозподілу чинних і знову створюваних страхових фондів, куди надходитимуть внески працюючих і роботодавців. Державу ми вважаємо найкрупнішим роботодавцем, який має підприємства, установи й організації, що фінансуються з державного та місцевих бюджетів.

Що дасть такий перерозподіл? За нашими підрахунками, оплата праці найманих працівників усіх форм власності має збільшитися на 14—17 відсотків. Тобто, на загальний розмір внесків працівників до фондів —пенсійного, медичного і зайнятості. На нашу думку, діючий нині Фонд соціального страхування і знову створюваний медичний фонд мають бути об'єднані в один фонд медичного страхування і функціонувати так, як у всіх розвинених країнах. У розрахунках розміру внесків бралося до уваги, що працівники і роботодавці мають вносити до страхових фондів по 50 відсотків від загальної їх суми. До фонду страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання кошти має вносити виключно роботодавець.

Президент України в своїх цьогорічних виступах неодноразово звертав увагу на необхідність реструктуризації оплати праці з передбаченням у ній соціальних тарифів. Це надало б можливість наблизити заробітну плату до вартості робочої сили (із «Щорічного послання Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України) та приступити наступного року до структурного реформування системи заробітної плати (із доповіді Президента України Л. Кучми на урочистих зборах з нагоди першої річниці прийняття Конституції України 27 червня 1997 року).

Окрім цих двох шляхів збільшення ціни робочої сили є й третій. Це істотне підвищення частки оплати праці у ВСП та ВВП.

Розрахунки, які ми зробили, оцінки макропоказників ВСП на 1997 рік показують: збільшення розміру оплати праці в сфері матеріального виробництва на 100 відсотків призведе до зростання ВСП усього на 20 відсотків, а реального ВВП — відповідно на 50 відсотків. Такий методологічний підхід дає змогу провести реформування оплати праці й за іншими кількісними умовами. Скажімо, якщо підвищити розмір оплати праці в сфері матеріального виробництва на 100 відсотків, то до бюджету та в позабюджетні фонди надходження збільшаться в два рази. Це, у свою чергу, дасть можливість удвічі підвищити оплату праці в бюджетній сфері, пенсії, стипендії та виплату грошових допомог.

І головне, стратегічне — реформування заробітної плати має зламати старий стереотип про те, що основним платником податків до бюджету є виробник, а не людина праці. В усіх розвинених країнах основними платниками податків є працівники, а в нас, на жаль, через низьку ціну робочої сили — виробники продукції.

Здійснення якнайшвидшого реформування заробітної плати на принципах підвищення ціни робочої сили — це веління часу і новий шанс підвищити добробут людей. Не пропустити б його.

Тетяна КІР'ЯН,
Микола ШАПОВАЛ,
кандидати економічних наук.

ЧИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВСЕ ЦЕ?

(Початок на 3-й стор.).

Друга мета — теж на поверхні, тому що Л. Халат запропонувала свою кандидатуру до правління. Якщо увійшла б до правління фабрики, як воно зможе вимагати сплату боргів від її фірм? Тут виграти було ще важче, бо 18 % це лише 18 % та й збори були вже роздратовані нескінченними зауваженнями «опозиції».

Отож, програла вона на зборах, незважаючи на організовану підтримку. Та навіщо було писати статтю, здивується читач. Для того, що гру не завершено. Як і пообіцяла автор статті. На статтю можна було б не звернути уваги. Ну, неприємно, ну, перекручені факти (зважте хоча б на таке — цитую: «Фабрика хімчистки має 12,1 тис. грн. кредиторських боргів, таку саму суму становлять і дебіторські борги орендарів приміщень», а все це під рубрикою «Внаслідок пільгової підписки», — і постає запитання: а звідки вони взялися, ті дебіторські борги, що мають погасити кредиторські?), ну, сплюндрована вся робота керівництва, а в героях ходить «опозиція», тобто пан Ю. Рябко та пан В. Макода (прізвище Халат у тій статті ви не зустрінете, це лише анонімний акціонер, інтереси якого представляв на зборах В. Макода, а й самої там мовби не було), але збори виграно! Треба сказати, що організована підтримка Л. Халат, схоже, передбачала такий перебіг подій, і та стаття була зовсім не злобтіхою і не підсумком проведення зборів, а лише початком другого етапу «наїзду» на фабрику, для якого аж ніяк не стане зайвим підготовлена за допомогою преси громадська думка.

Пресинг на фабрику розпочався з двох боків. З одного боку В. Макода з Л. Халат запропонували керівництву фабрики весь пакет акцій Л. Халат в обмін на орендовані її фірмою приміщення. Коли згоди тут не дійшли, було запропоновано на підпис новий договір оренди в безпраний для фабрики формі. Для таких дій, звичайно, стаття потрібна не була. Але й на згоду фабрики сподіватися нема чого було, якби ... не пресинг з іншого боку.

Бо до фабрики завітав вже знайомий читачу пан Ю. Рябко із другою скаргою Л. Халат на порушення під час зборів та на порушення під час приватизації й з вимогою скасування результатів проведених зборів, а наразі й з притягненням до відповідальності «відповідних осіб товариства», у разі підтвердження фактів порушення при приватизації. Як мала відреагувати неупереджена посадова особа на подібну скаргу, з'ясовувати не в нашій компетенції. Скажу лише, що кожен, хто знайомий із процесом приватизації, знає, що всі приватизаційні документи готуються в двох ідентичних примірниках. Тому для того, щоб з'ясувати, які були допущені порушення під час приватизації, зовсім не обов'язково їхати на фабрику. Достатньо звернутися до підлеглого регіонального відділення по м. Києву і всі потрібні документи покладуть, як-то кажуть, на стіл. Але пан Рябко завітали особисто. Потрудилися. У руках із скаргою, яку чомусь у ФДМУ зареєстровано на два місяці раніше, ніж її склала Л. Халат. Отож керівництво фабрики надало всі потрібні документи на перевірку. Результатом тої перевірки став акт, складений паном Ю. Рябком. У цьому акті він виявився спеціалістом з перекручування фактів на зразок того кореспондента «УГ». Звернемо увагу читача лише на один факт. Під час приватизації фабрики було створено спільне підприємство «Італійська хімчистка», розмір частки фабрики в установчому договорі якої визначено в 90000 доларів. Керівництво фабрики обумовило свій вклад приміщенням. Для того, щоб у читача не виникло підозри, що фабрика пустила своє майно за вітром, наведемо цифри: 200 квадратних метрів повинна була надати фабрика «Італійській хімчистці» зі своїх більш як 7000 квадратних метрів площі. Підрахуємо: 450 доларів — ціна квадратного метра наданої площі. Тепер зважте, читачу, що конкурсна ціна одного квадратного метра площі нежитлових приміщень у Дніпровському районі на сьогодні становить 400 доларів. Вигідно? А якщо згадати, що все це було аж наприкінці 1995 р., коли ціни на нежитлову площу були значно нижчими? Дарма кажуть, що в нас не вміють господарювати. А що побачив у цьому факті пан Рябко? Він вигадав, що оцінка переданого майна відбулася за залишковою вартістю. Результат? Своїми діями голова правління суттєво порушила і права держави, і акціонерів. От такої...

Розбазарювання державного майна — це не абищо. А як гадає читач, куди подався пан Рябко, встановивши такий факт? Ні, не вгадаєте. Звісно, головний спеціаліст контрольно-ревізійної служби повинен був бігти до начальства, щоб негайно припинити таке беззаконня, але пан Рябко подався до фабрики. Негайно було скликано правління фабрики. Зокрема, було зазначено, що ринкова вартість квадратного метра на той час становила близько 100 доларів. Але не вартість цікавила пана Рябка. Ось яким чином він зробив висновки: «Халат у вас крупный владелец акций и нужно найти общий язык». Я не цитую дослівно, тому що не було стенограми, але є протокол засідання правління. На такі зауваження пана Рябка член правління Акулов поцікавився, що може змінити договір із Л. Халат, якщо вже є зареєстрована скарга та складено акт? І почув у відповідь, що вирішувати питання все одно необхідно із Халат. Не втямив член правління, що ніякого акта на той час ще не було. Офіційно. Тому що засідання правління відбулося 20 травня, а акт, складений паном Рябком, було затверджено лише 5 червня. Аж два тижні чекав пан Рябко, що керівництво фабрики отямиться і піде на умови, запропоновані Л. Халат. Не дочекався...

Цей акт було відправлено в регіональне відділення ФДМУ по м. Києву. Отут і починає відігравати свою роль стаття в «УГ». Але стаття в газеті, на жаль, не є «актом перевірки скарги акціонерів (зважте, як доцільно звучить, акціонерів, а не Л. Халат) ВАТ «Хімчистка «Ювілейна» щодо дотримання чинного законодавства України при приватизації». Шкода, тому що є фабрика, є Л. Халат, яка ще й досі вимагає свого, і є пан Ю. Рябко, який ще не перевіряв, як відреагували на його дії, тобто на поданий офіційно акт перевірки скарги... А відреагувати варто. Компетентно. Неупереджено.

Олена ВАСИЛЬЧЕНКО.

Київ.

Інформація про діяльність АТ «Українська фінансова група» за 1996 рік

Найменування емітента	АТ «Українська фінансова група»
Код ЕДРПОУ	14285934
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства	СП-0097-375-АТ
та дата видачі свідоцтва	16.11.92
Місцезнаходження	м. Київ, вул. Прорізна, 15
Телефон	228-64-81
Телефакс	229-52-84
Основні види діяльності:	
— інвестиційна	
— фінансово-банківська	
— страхова	
— брокерська діяльність, операції з цінними паперами, нерухомістю	
— зовнішньоекономічна діяльність	
— розвиток виробничої інфраструктури	
— рекламно-інформаційна	
— торгово-посередницька діяльність	
— громадське харчування	
— збут	
— посередницькі послуги при купівлі-продажу продукції виробничо-технічного призначення	
Кількість акціонерів	—
Кількість власників облігацій	—
Чисельність працівників	110 чол.
Статутний фонд (для ВАТ):	
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	605940
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	—
Дати проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	01.07.95
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	АТ «УФГ», м. Київ, вул. Прорізна, 15
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход по його цінних паперах	АТ «УФГ», м. Київ, вул. Прорізна, 15
Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони будуть виплачуватись	01.03—30.06.1997

Основні фінансові показники

ПОКАЗНИК	РІК звітний	РІК попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору, тис. грн.	804,9	207,35
2. Балансовий прибуток (збиток), тис. грн.	1862	3709,9
3. Всього по активах балансу, тис. грн.	15258	8375,5
4. Всього зобов'язань, тис. грн.	5810,7	1449,5
5. Статутний фонд (довідково: номінальна вартість акції), тис. грн.	30,3	30,3
6. Нерозподілений прибуток, тис. грн.	1418,5	1619,71
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію, грн.	3,07	6,12
8. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію, %	5,88	5,88

Арбітражний суд Донецької області (м. Донецьк, б. Пушкіна, 34) порушив справу № 20/І0-Б про банкрутство орендного підприємства «Полімер». (м. Донецьк, 340010, Донецька обл. вул. Перемоги, І).

Претензії кредитовів і заяви санаторів приймають протягом місяця із дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/444 про банкрутство ТзОВ «Блюз» (Львів, вул. Сихівська, 26/18; р/р 3467537 в АБ «Приватбанк»).

Шановні акціонери!

ВАТ «Пиво-безалкогольний комбінат «Славутич»

в оголошення, опубліковане в газеті «Урядовий кур'єр» за 18.09.97 р., внесено зміни: «Позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 31 жовтня о 10 годині, початок реєстрації акціонерів о 8-00.»

Спостережна рада ВАТ ПБК «Славутич».

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 22/4-19б о банкротстве частного предприятия «Коктейль» (Донецкая обл., Енакиево, ул. Клубная, 8-2; р/счет 1468316 в Енакиевском отделении АК ПИБ).

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Київ*

Новації в субсидіях

Кабінет міністрів України вніс зміни до порядку призначення та надання населенню субсидій на оплату житлово-комунальних послуг, придбання зрідженого газу, твердого та пічного побутового палива.

Відніні непрацюючим пенсіонерам та іншим непрацездатним громадянам субсидії призначатимуть не на 6, а на 12 місяців, якщо в помешканні прописані й проживають лише вони самі. Іншим сім'ям субсидії надаватимуться, як і раніше, на 6 місяців з наступним пред`явленням відповідних документів про прибутки. Нове положення також конкретизує терміни погашення заборгованості по оплаті житлово-комунальних послуг залежно від прибутку громадян. На 1 вересня субсидії в Україні надано 3,1 млн. сімей.

● *Севастополь*

Справу закрито, злочинець – на свободі

Розслідування кримінальної справи за фактом навмисного вбивства головного редактора газети «Слава Севастополя» Володимира Іванова призупинено, оскільки особу, яка здійснила злочин, не встановлено, — про це колег журналіста, який був відомий своїми гострими і викривальними статтями, повідомили в міській прокуратурі. В. Іванов загинув у квітні 1995 року внаслідок вибуху біля свого будинку, коли йшов на роботу до редакції. У неділю на севастопольському меморіальному кладовищі Комунарів було відкрито пам'ятник журналісту.

● *Донецьк*

«Гарячі» проблеми холодної зими

До роботи в зимових умовах на Донеччині підготовлено три чверті будинків державного й відомчого житлового фонду і дві третини котелень, причому в кожній четвертій із них проведено капітальний ремонт. І хоча показники в цілому дещо кращі, ніж торік, в окремих містах — Дзержинську, Димитрові, Докучаєвську, Новогродівці — заплановані заходи виконано лише наполовину, а в Добропіллі із 20 котелень готова лише одна.

Державний комітет України в справах національностей та міграції висловлює глибоке співчуття Потаповій Аллі В`ячеславовні — голові національно-культурного товариства «Русское собрание» з приводу смерті її матері

ПОПОВОЇ Марії Андріївни.

Який на смак граніт науки

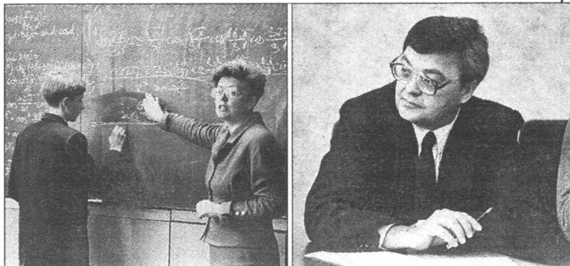
(Початок на 1-й стор.).

А підсолоджували участю в шкільному театрі, диспутами в клубі «ANIMA UNA» («Єдина душа»), випуском гімназійної газети «GRATA NOVITAS» («Приємна новина»), численними акціями, які напридумували невгамовний директор і вчителі.

Мабуть, ніхто із гімназистів не знає, скільки Віктору Ісламовичу довелося докласти сил, нервів, щоб за явного безгрошів'я зробити гімназію елітною. Так, він не зміг «пробити» гроші на басейн, автошколу, але одна мрія директора здійснилася: для випускників «Троєщини» вузівський граніт науки став солодким. У 1994 — 1997 роках гімназію закінчили 273 учні, з яких 81 отримав золоту медаль, 21 — срібну, а 270 вступили до вузів.

Проте не це Віктор Сафіулін вважає головним підсумком п'ятиріччя. Йому вдалося розбудити національну свідомість не лише в учнів і батьків, а й у тих, хто п'ять років тому не вірив, що на околиці Києва з'явиться навчальний заклад, куди мрітимуть ходити діти. Щоб гризти «солоний» граніт науки, ставити Шекспіра на гімназійних підмостках, сперечатись про переваги фізики і лірики, отримати виховання і знання, з якими легко крокувати подальшим життям.

Олександр БІЛИК.

На знімках: йде урок математики; директор гімназії Віктор Ісламович Сафіулін.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Нестерпна легкість Маріво

Французький культурний центр в Україні порадував киян виставою лільського театру «Метафора». Було показано п'єсу Маріво «Черговий сюрприз кохання» у постановці Даніеля Мезгіша. Він — фундатор та художній керівник цього театру, також ставить вистави у славнозвісному Комеді Франсез. Отже, у нас побували далеко не другорядні гастролери.

Справді, з перших хвилин гості беруть глядача у полон темпераментом і віртуозною легкістю виконання. Якщо врахувати, що показана п'єса належить, мовлячи по-нашому, до епохи «кунтушів та шароварів» (початок XVIII століття) — то ота легкість тим більш заслуговує на повагу. Це добрий приклад вільного (але без жодної сваволі) ставлення до власної класики. Французькі актори потім дивувалися, що їхні сценічні жарти чудово сприймалися нашою публікою без перекладу. Ну, чого ж тут дивуватися: якщо на сцені сидить манекен і, не витримуючи напруженості любовних пристрастей, починає мурчати утробним голосом «Лямур-р-р!» — це смішно й без перекладу. Але приблизно чверть публіки все-таки до кінця вистави не досиділа — саме через те, що зал не був радіофікований, а не кожен з нас здогадався захопити з собою переклад п'єси старого де Маріво. І тому вся розкішна легкість вистави сприймалася так, як ото сприймається розкіш добрячого супермаркета, коли заходиш туди без жодної копійки в кишені. Втім, гастролери тут не винні — нам треба було старанніше вчити французьку в школі.

Христофор ГРУША.

На знімку: Сара Мезгіш (Маркіза) та Крістоф Мальто (Лицар) у виставі «Черговий сюрприз кохання».

Спорт

Кулачні забави під час мирних матчів

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 13-й тур.

«Дніпро» — «Шахтар». 2:0. 1500. 1:0 Паляниця, 8, 2:0 Мізін, 51. **«Торпедо» — «Ворскла». 1:2.** 1500. 0:1 Омельчук, 5, 0:2 Костюк, 17, 1:2 Бондаренко, 69. **«Чорноморець» — «Динамо». 1:1.** 8000. 1:0 Погорєлов, 42, 1:1 Хацкевич, 59. **ЦСКА — «Нива». 0:0.** 3500. **«Карпати» — «Металург» Зп. 1:1.** 10 000. 1:0 Плотко, 12, 1:1 Ключик, 35. **«Таврія» — «Кривбас». 0:0.** 1000. На 65-й хв. за бійку з поля вилучено Войнаровського («Таврія») та Шищенка («Кривбас»). **«Зірка-НІБАС» —«Металург» М. 1:1.** 5500. 1:0 Барановський, 14, 1:1 Пантілов, 52 (автогол). **«Металург» Д — «Прикарпаття». 0:0. 3000.**

	В	Н	П	М	О
Динамо	8	1	1	25-4	25
Шахтар	8	0	3	22-11	24
Дніпро	7	1	2	23-7	22
Ворскла	7	1	4	19-20	22
Металург Д	5	6	2	12-8	21
Карпати	6	3	4	11-12	21
Нива	6	2	4	17-9	20
Чорноморець	4	4	4	16-14	16
Кривбас	4	4	5	13-12	16
Металург Зп	4	3	4	18-17	15
Прикарпаття	4	3	6	20-21	15
ЦСКА	4	3	6	13-14	15
Зірка-Нібас	4	2	7	14-26	14
Таврія	3	2	7	13-16	11
Металург М	2	3	7	11-28	9
Торпедо	0	2	10	5-33	2

Шість нічиїх зафіксовано в цьому турі. Такої миролюбності наші клуби давно вже не демонстрували. Хоча воно лише на перший погляд, якщо дивитися на самі результати. Насправді все було інакше.

В Одесі «Чорноморець», добре подбавши насамперед про оборону, все ж не полишав наміру зборoти «підраненого» в попередньому турі лідера. Господарям таки вдалося наприкінці першого тайму відкрити рахунок, провівши гостру контратаку. Але після перерви підопічні Лобановського мали досить помітну перевагу. Але лише раз їм вдалася результативна атака.

Динамівці, які ведуть боротьбу на трьох фронтах, останнім часом мають дещо втомлений вигляд. Але, сподіваємося, що завтра на НСК «Олімпійський» вони покажуть солідну гру проти англійського «Ньюкасла» у поєдинку Ліги чемпіонів.

Це щодо зустрічей з забитими м'ячами. Однак і в тих, де все завершилося «всуху», пристрасті розгорілися до високих температур. Скажімо, у київському матчі лише один тернополець Сергій Турянський двічі виходив на сам із армійським воротарем Віталієм Ревою і раз бив головою зблизька. Не залишилися в боргу й футболісти ЦСКА. Одне слово, була гостра і безкомпромісна боротьба.

А в Сімферополі футболісти Войнаровський та Шищенко, либонь, забули, який вид спорту вони репрезентують, влаштували бій на кулаках. За що миттю їх вигнали з поля.

Нарешті, про зустріч у Дніпропетровську, де силами мірялися претенденти на найвищі місця. У «Дніпрі» нині, на жаль, триває конфлікт між керівництвом клубу і керівництвом команди. У нього, звісно, втягнуто й футболістів. Але, попри напружену ситуацію, дніпропетровці змогли настроїтися на гру належно. І з перших хвилин дали зрозуміти своїм кривдникам у кубковому фіналі-97, що цього разу їм від розплати не втекти...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Зміна лідерів підтримує інтригу

Першість України. Перша ліга. 15 тур: ФК «Черкаси» —ЦСКА-2 — 1:0. Агарін, 49. **«Зоря» — «Металіст» —0:5.** Карабута, 32 і 61, Школьников, 51, Лукаш, 57, Шелестинський, 84. **«Авангард-Індустрія» — Хімік» —1:0.** Свистун, 44. **«Кремінь» — ФК «Львів» — 1:3.** Сорокін, 80 — Мазур, 35 і 65, Гурка, 60. **«Поліграфтехніка» — «Верховина» — 1:1.** Мельниченко, 26 — Гецко, 49. **«Нива» — «Сталь» — 2:1.** Бондаренко, 14, Рябцев 48 — Осташов, 62. **«Полісся» — «Шахтар» —3:2.** Сериков, 19, з пенальті, 44, Єременко, 32 —Барабаш, 4 і 16. **«Динамо-2» — «Нафтовик» — 2:0.** Михайленко, 39, Калитвинцев, 57. **«Десна» — «Явір» —1:0.** Тарасенко, 67. **«Металург» — «Волинь» — 2:0.** Альошин, 72, Паршин, 78. **СК «Миколаїв» — «Буковина» — 2:0.** Забранський, 1, Волков, 27.

Звичайно, вся увага була прикута до Вінниці, де «Нива» приймала «Сталь», яка прорвалася на перше місце. Сподівання вінничан виправдалися: матч вийшов цікавим і напруженим. Навіть після двох голів Бондаренка та Рябцева «Сталь» на опустила руки. Гості боролися на всіх ділянках поля, але нагородою їм став лише один м'яч, проведений кращим бомбардиром ліги Осташовим. На його рахунку тепер 12 м'ячів. У Києві динамівці приймали «Нафтовика». Коли щиро, то гостям у цьому матчі нічого на «світило», бо в складі киян на поле вийшли Лужний, Калитвинцев, Максимов, Михайленко, Радченко, Шматоваленко. Господарі тримали під контролем центр поля і забили два красеня-голи: Михайленко дальнім ударом, а Калитвинцев «ножицями» через себе.

Найнесподіваніший результат зафіксовано в Луганську, де «Металіст» розгромив «Зорю». У Миколаєві Забранський відзначився «найшвидшим» голом. А в Ровеньках з'ясовували стосунки аутсайдери: «Хімік» виявився слабший за господарів.

На перше місце знову вийшов СК «Миколаїв» — 31 очко, у «Ниви» — 30, «Сталі» і «Динамо-2» — по 29, «Метал[illegible]та» — 28, «Нафтовика» — 27, ФК «Львів» —26, ФК «Черкаси» — 25.

Матчі 16 туру відбудуться 1 жовтня, а «Динамо-2» зіграє з «Явором» 2 жовтня.

Трошкіну — 50!

Але ж хто цьому повірить! Навіть у матчі ветеранів київського «Динамо», який було проведено на його честь, Володимир Миколайович підключався до атаки, як у минулі часи. Та ще й забив гола, якому аплодували і вболівальники, і всі гравці. А за команду Трошкіна грали Федорищев, Матвієнко, Решко, Гризлов, Мунтян, Литовченко, Колотов, Онищенко, Буряк, Зуєв, І. Суркіс. У «суперників», їх очолив Біба, якому недавно виповнилося 60 років, на полі блискуче грали Кириченко, Кондуратов, Сабо, Бойко, Богданов, Поркуян, Мукомелов, Ковальов, Хмельницький.

Матч закінчився нічиєю — 2:2. Окрім ювіляра, голи забили Бойко, Поркуян і Онищенко.

Ми приєднуємося до численних поздоровлень і бажаємо Володимиру Миколайовичу, який тривалий час тренував команду спортивних журналістів Києва, завжди бути в гарній формі.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311183.